

нистри от правителството. „В момента, когато на конференцията на тримата ще бъдат решавани редица съдбовни за нашата страна въпроси, ние нямаме никакъв интерес да създаваме с правителствена криза съмнение в здравината на ОФ и сплотеността на българския народ“ – пише Г. Димитров¹⁴. „Сталин и Молотов ме посъветваха – пише Г. Димитров в дневника си – да не излизам с реч към избирателите в България, за да не се раздразнят още повече англичаните и американците до самите избори¹⁵“. На 25 август Сталин спокойно и в детайли обяснява на В. Червенков и Тр. Костов, пристигнали в съветската столица за обсъждане на новата ситуация, че няма основание за безпокойство. „Отлагането на изборите – заявява Сталин – не е съществено искане и затова не се съгласихме.“ Очевидно съветското ръководство на СКК в София има избор по въпроса за провеждане на парламентарните избори на 26 август.

В този разговор Сталин лансира идеята, че „без опозиция не е възможно никакво демократично правителство“. „По-добре е... опозицията да бъде легализирана, за да я държим в ръцете си и да се застави да бъде лоялна, отколкото тя да премине в нелегалност... Вие сте заинтересовани да имате опозиция... Ако вие добре работите, може да държите в ръцете си опозицията на Н. Петков и да я използвате в най-различни случаи... За вас даже е изгодно да имате опозиция от 50-60 човека и ще се хвалите пред Бевин, че имате опозиция“ – така записва Г. Димитров в дневника си препоръките на Сталин¹⁶. Цитатът не се нуждае от коментар, защото красноречиво свидетелства за тоталитарната представа за „лоялна опозиция“. Формалният характер на направената отстъпка се коментира на заседание на ЦК на БРП(к) на 26 и 27 август 1945 г. А. Югов подчертава, че наличието на други партии не може да измени съотношението на силите. Б. Българанов и В. Марков и други членове на ЦК обръщат внимание на обстоятелството, че създаването на легална опозиция „не крие никаква опасност за хегемонията на БРП(к)¹⁷.

Научната обективност изисква дейността на опозицион-